

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm

Antverpiæ, [1659 erschienen] 1660

S. Apolonia. V. M. 9. Februarij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42032

fecit famæ. Puella, ad cuius parentes divertere solebat MARINVS, cum res cœnobij curaret, corrupta à milite parentem hunc mentitur, itaque malum ingens cœnobitis parit. Accusata virago peccasse utique se fatetur, factumque fletu uberi damnat & gemitu. Ergo extra septa sancta eicitur, & subinde filius etiam adducitur buccâ alendus, quam mendicanti ascetæ ministrabant. Sic jam sub alterâ larvâ spectatorem orbem fallit, dum quinto abhinc anno, cum verum etiam seculus potuisset eluere, unâ cum filio inter claustra recipitur. Mox moritur MARINVS & MARINA deprehenditur. Adest mendax puella à malo hospite orco agitata, & scelus ultro fatetur. Quid faceret hic cœlum, post actam bellissimè fabulam, nisi plausum? *Ex Herib. Rosveido.*

Conscientia bona titulus est Religionis, Templum Salomonis, Ager benedictionis, hortus deliciarum, aureum reclinatorium, gaudium Angelorum, arca Federis, thesaurus regis, aula Dei, habitaculum Spiritus S. liber signatus & clausus, & in die iudicij aperiendus. S. Bern. l. de int. dom.

S. APOLONIA. V. M. 9. Februarij.

NEcdum in flammis eruperat furor Decianus, cum anno ab incunabulis Servatoris L. supra CC. Decio prælusit Alexandriæ nescio cuius hominis insania. Arrogavit ille sibi Vatis nomen, & fictis ad populum criminibus id repente excitavit incendium, quod non nisi multo Christianorum sanguine extingueretur; quos inter facile princeps fuit APOLLONIA Virgo, quæ invalescente vulgi furore, cum jam tota urbe eadem omnium vox audiretur, flammis addicendum, quis

D 5

quis

quis Christo non maledixisset, in virtutis scenam protracta est. Et sanè præclarè personam sustinuit Christianam, quippe cui ore citiùs omnes, quibus ætas provecta in eum diem pepercerat, dentes, quàm Christus, evulsi. Quid agitis manus carnificum? fortem esse APOLLONIAM excussi dentes, & fractæ malæ loquuntur; ad majora tormenta provocate, nihil humile tam alta spondent principia. Ecce rogos ingens succenditur, crepant flammæ, furit populus, minantur lictores aut Christum abjice, aut in ignem abjiciere APOLLONIA. Quid hic illa? paululum apud animum suum, quasi consultans, subsistit, mox bullicente jam sanctiore sub præcordijs igne, non morata tortores, generoso ausu ipsa involat in flammis, è flammis ad cælum evolat. Inunc Scævola fortissime Romuli nepotum: Manus tuæ miraculum rogos hujus virginis extinxit. *Ex Surio.*

Si quis hoc dictum corde frequentaret, O Domine quando te diligam! citiùs se sentiret experimentaliter inflammari, quam si de secretissimis celestibus, & aeterna generatione, vel processione millies cogitaret. S. Bonavent, in Theol. Myst. Q. ult.

S. ANSBERTVS EPISC. 9. Februarij.

Non vidit splendidiorem gemmam Clotarii regia, quàm ANSBERTVM adolescentem Superis juxtà & hominibus clarum. Et verò invidit jam tum Clotario Ephebum Deus, & in suam traducere aulam laboravit. Sed & huic pulchrius regia cælum ardebat. Quare sponsam, quam habebat nobilissimã, lubens volens, cum ita ipsa etiam vellet, Christo cessit; ipse, rarissimo miraculo, monachus in aulã vixit, & his ipsis, quibus periret alios